

Ο Αρχιμανδρίτης Νικόλαος Ιωαννίδης στην Ι΄ Γενική Ιερατική Σύναξη της Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Με τη χάρη του Αγίου Τριαδικού Θεού πραγματοποιήθηκε εχθές, Τρίτη 22 Σεπτεμβρίου 2026, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Καρδίτσας, η Ι΄ Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων.

Η Σύναξη αποτελεί σημαντικό θεσμό κάθε τοπικής Εκκλησίας, καθώς δίνει τη δυνατότητα στον Επίσκοπο και στους Κληρικούς της Ιεράς Μητροπόλεως να συναντώνται, να επικοινωνούν, να ανταλλάσσουν απόψεις και να συζητούν

ζητήματα που αφορούν την ποιμαντική και γενικότερη διακονία της Εκκλησίας.

Η ημέρα ξεκίνησε με την Ακολουθία του Όρθρου και τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό, στην οποία προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας και μετείχαν οι Κληρικοί της Ιεράς Μητροπόλεως.

Ακολούθησε η έναρξη της Ι΄ Γενικής Ιερατικής Συνάξεως και **ο χαιρετισμός του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Τιμοθέου**, ο οποίος αναφέρθηκε στη σημασία της χάριτος του Θεού για τη διακονία των κληρικών, με αφορμή και το αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας.

Αναφερόμενος στην προς Εφεσίους επιστολή του Αποστόλου Παύλου, σημείωσε ότι στις Ευχαριστιακές Συνάξεις, στις Θείες Λειτουργίες και στις καθημερινές ακολουθίες αναγνώσματα από τις επιστολές του Αποστόλου Παύλου δίνουν αφορμές για ιδιαίτερο προβληματισμό και πνευματική ωφέλεια.

Ιδιαίτερα στάθηκε στην προς Εφεσίους επιστολή, η οποία γράφτηκε κατά την περίοδο της πρώτης φυλακίσεως του Αποστόλου Παύλου και απευθυνόταν στην Εκκλησία της Εφέσου, ενώ, όπως ανέφερε, είχε εγκυκλικό χαρακτήρα και διανεμήθηκε και στις υπόλοιπες τοπικές Εκκλησίες της περιοχής. Η Έφεσος αποτελούσε τότε ένα σημαντικό και ακμάζον κέντρο, ενώ ο Απόστολος Παύλος την επισκέφθηκε κατά το τέλος της δεύτερης Αποστολικής του περιοδείας και παρέμεινε εκεί για αρκετά χρόνια κατά την τρίτη Αποστολική του περιοδεία.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο περιεχόμενο του αποστολικού αναγνώσματος, επισημαίνοντας ότι ο Θεός, διά του Ιησού Χριστού, ένωσε τους εθνικούς και τους Ιουδαίους σε μία Εκκλησία, στην ενότητα της πίστεως στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Παράλληλα, αναφέρθηκε στο δεύτερο μέρος της επιστολής, το οποίο σχετίζεται με την προσωπική συμβολή του Αποστόλου Παύλου στο έργο του Κυρίου.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στο τέλος του αποστολικού αναγνώσματος και στα λόγια του Αποστόλου Παύλου σχετικά με τη διακονία του, η οποία αποτελεί δωρεά της χάριτος του Θεού και πραγματοποιείται «κατά την ενέργειαν της δυνάμεως αυτού».

Το σημείο αυτό, όπως τόνισε ο Μητροπολίτης, αφορά όλους τους πιστούς, αλλά ιδιαίτερα τους κληρικούς. Η χάρις του Θεού είναι εκείνη που δίνει στον άνθρωπο αυτό που έχει και τον καθιστά ικανό να επιτελεί τη διακονία που του έχει ανατεθεί.

Με αφορμή, μάλιστα, την πραγματοποίηση της Ιερατικής Συνάξεως, υπογράμμισε την ανάγκη οι κληρικοί να θυμούνται ποιο είναι το έργο και η διακονία τους και να μην ξεχνούν τη χάρη που τους έχει δοθεί από τον Θεό για την επιτέλεση των Αγίων Ιερουργιών.

Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, η χάρη αυτή είναι εκείνη που τους κατέστησε διακόνους των Μυστηρίων, ώστε να τελούν το Σώμα και το Αίμα του Χριστού και να το μεταδίδουν στους πιστούς, μαζί με τα υπόλοιπα Άγια Μυστήρια. Μέσα από αυτή τη διακονία, παράλληλα, αγιάζονται και οι ίδιοι και χαριτώνονται.

Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ακόμη ότι οι κληρικοί οφείλουν μέσα από τη διακονία τους να θυμούνται διαρκώς πως όλα αυτά δεν πραγματοποιούνται από ανθρώπινη δύναμη, αλλά «κατ' ενέργεια της δυνάμεως του Θεού».

Κατέληξε στην ανάγκη η διακονία αυτή να οδηγεί τον κληρικό στην αξίωση να αναδεικνύεται άξιος της χάριτος του Θεού στη ζωή του και, μέσα από αυτή τη διακονία, να πορεύεται προς τη σωτηρία, διακονώντας τον λαό του Θεού.

Κεντρικός εισηγητής της Συνάξεως ήταν ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Νικόλαος Ιωαννίδης, Καθηγητής του Τμήματος Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, ο οποίος ανέπτυξε το επίκαιρο θέμα: «Τα Σύμβολα της Λατρείας σε μία εκκοσμικευμένη κοινωνία».

Όπως ανέφερε, η συγκεκριμένη εισήγηση πραγματοποιήθηκε με την ευλογία, τη σκέπη, την αγάπη και την ευχή του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Τιμοθέου, στο πλαίσιο της πρώτης Ιερατικής Συνάξεως της χρονιάς.

Ο π. Νικόλαος σημείωσε ότι η ανάπτυξη του θέματος ξεκίνησε από τη γενικότερη έννοια του συμβόλου, από το τι σημαίνει σύμβολο και από τον τρόπο με τον οποίο τα σύμβολα λειτουργούν μέσα στη Θεία Λατρεία. Παράλληλα, έθεσε το ερώτημα με ποιον τρόπο όλα αυτά μπορούν να εκφραστούν και να γίνουν κατανοητά μέσα στην εκκοσμικευμένη εποχή στην οποία ζούμε, μια εποχή που, όπως τόνισε, επηρεάζει όλους.

Ιδιαίτερη προσοχή, σύμφωνα με τον ίδιο, χρειάζεται να δοθεί στο θέμα από τους κληρικούς, καθώς τα σύμβολα προσφέρουν τη δυνατότητα να παρασταθούν μέσα στον πεπερασμένο ανθρώπινο νου τα υπέρλογα, εκείνα δηλαδή που βρίσκονται πάνω από την ανθρώπινη λογική και αφορούν τα θεία πράγματα.

Τα σύμβολα, όπως ανέφερε, παραπέμπουν σε αλήθειες και, πρωτίστως, σε θείες αλήθειες. Η πρώτη και βασική αλήθεια είναι ο Ιησούς Χριστός. Τα σύμβολα της Θείας Λατρείας παραπέμπουν στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού, αλλά και σε πολλά ακόμη θέματα που σχετίζονται με τη διδασκαλία της Εκκλησίας. Μέσα από αυτά, ο άνθρωπος έχει τη δυνατότητα να αναχθεί από τα υλικά και αισθητά πράγματα του κόσμου τούτου προς τα ουράνια και προς την πλήρη αλήθεια που βρίσκεται στη Βασιλεία του Θεού.

Αυτό, όπως σημείωσε ο π. Νικόλαος, αποτελεί και το τελικό συμπέρασμα της προσέγγισης του θέματος, υπογραμμίζοντας ότι η μελέτη των συμβόλων της Θείας Λατρείας αξίζει ιδιαίτερης προσοχής εκ μέρους των ιερέων.

Στη συνέχεια, αναφέρθηκε στη σύγχρονη πραγματικότητα και στις δυσκολίες που δημιουργεί η εκκοσμικευμένη εποχή. Όπως τόνισε, πρόκειται για μια δύσκολη εποχή, η οποία, μέσα από την παγκοσμιοποίηση, επιδιώκει να καταλύσει τη διδασκαλία της Εκκλησίας.

Στο πλαίσιο αυτό, αναφέρθηκε στην προσπάθεια να ταυτιστεί η Ορθόδοξη

Εκκλησία με τις άλλες χριστιανικές ομολογίες, αλλά και, όπως χαρακτηριστικά είπε, ακόμη και με τις άλλες θρησκείες, ώστε παγκοσμίως να παρουσιαστεί μία ενιαία θρησκεία.

Ο π. Νικόλαος υπογράμμισε ότι κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει, καθώς ο Χριστός «ήτανε, είναι και θα είναι ο Αυτός εις τους αιώνας». Και συνέχισε επισημαίνοντας ότι η αλήθεια που ο ίδιος ο Χριστός αποκάλυψε στον κόσμο «ήταν, είναι και θα είναι πάντα η αλήθειά Του», επειδή ταυτίζεται με το ίδιο το πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Για τον λόγο αυτό, κατέληξε, είναι ανάγκη να παραμείνουμε πιστοί σε αυτή την αλήθεια.

Μετά την ολοκλήρωση της εισηγήσεως ακολούθησε συζήτηση και υποβολή ερωτήσεων προς τον εισηγητή, μέσα σε ένα γόνιμο πλαίσιο ανταλλαγής απόψεων και προβληματισμού.

Μετά την εισήγηση ακολούθησε συζήτηση και υποβολή ερωτήσεων προς τον εισηγητή, δημιουργώντας ένα γόνιμο πλαίσιο προβληματισμού και ανταλλαγής απόψεων. Στη συνέχεια έγινε αναφορά σε διοικητικά και τρέχοντα υπηρεσιακά θέματα της Ιεράς Μητροπόλεως από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη και τον

Πανοσιολογιώτατο Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς μας Μητροπόλεως π. Αμφιλόχιο Παπανδρέου.

Η Ι΄ Γενική Ιερατική Σύναξη ολοκληρώθηκε σε κλίμα αδελφικής επικοινωνίας και κοινής ευθύνης για τη συνέχιση της ποιμαντικής και πνευματικής διακονίας της τοπικής μας Εκκλησίας.

Η συνάντηση του Επισκόπου με τους Πρεσβυτέρους και Διακόνους αποτελεί σημαντικό και απαραίτητο γεγονός για τη ζωή μιας τοπικής Εκκλησίας, με σκοπό την ουσιαστική επικοινωνία, τη γενικότερη επιμόρφωση, τον εποικοδομητικό συμπροβληματισμό και την ευχάριστη αλληλεπίδραση μεταξύ των Κληρικών.

